16

DEO OPTIMO MAXIMO
UNI ET TRINO,
VIRGINI DEI-PARÆ, ET S. LUCÆ,
Orthodoxorum Medicorum Patrono.

QUÆSTIO MEDICA*.

QUODLIBETARIIS DISPUTATIONIBUS manè discutienda in Scholis Medicorum, die Jovis vigesimâ-secundâ mensis Novembris An. Domini M. DCC. LXXXI.

M. JACOBO DE WENZEL, Sancti Imperii Barone, Doctore Medico, Præside.

An Dysentericis Anodyna?

MEDICAMENNTA in variis distincta generibus, prout diversimodè operantur, varia sortita sunt nomina. Quædam cum impetu foris è corpore sursùm deorsùmve noxium humorem pellunt, ideò Emetica vel purgantia audiunt. Alia lenitèr emolliendo alvum, quasi diluendo,

* Autore FRANCISCO-JOSEPHO HUNAULD, anno 1730.

tacitè ſubducunt. Quædam lotium concitant, vel ſudore diffuſo, quod morboſum eſt amandant, & ſic maſſam ſanguineam depurant. Unum eſt quod vaſa ſanguinem continentia deplendo, ſicut alia præcedit in curatione morborum medicamenta, ità & his antecellit. Inter omnia medicamenta, videntur Anodyna veluti manus Deorum quæ corpori ægro impoſitæ ipſum jucundè abſque moleſtiâ levant; ſiquidem horum natura & virtus dolores, tormina, cruciatus lenire, imò prorsùs tollere.

I I.

FIBRA nervoſa cùm ità extenditur ut diſſolutionem minitetur, fit doloris ſenſus eò acrior, quò fibra ruptioni propior. Doloris cauſa id omne quod talem extenſionem excitat: Obſtructio, inordinatus ſpirituum animalium motus, humor acris & rodens, &c..... Senſus is animæ moleſtiſſimus functiones lædit, omnium ferè morborum comes, inflammationes concomitans, & quem velut aſſeclæ ſubſequuntur jactatio, irrequies, vigiliæ, ſæpè febris, quandoque etiam convulſio, gangrena, crucem ægro figit ac Medico. Toliendis ideò doloribus ſatagit Medicus ſublatâ cauſâ quantum fieri poteſt Erethiſmum ſolvendo laxatis fibris, concretum humorem reſolvendo, motum & materiam diſtendentem minuendo, lenitis acribus humoribus & iiſdem diſcuſſis vel eductis.

I I I.

FREQUENS, cruenta mucoſaque alvi dejectio, cum dolore, cruciatu & torſione inteſtinorum dyſenteria nuncupatur. Morbo incipiente primùm bilioſa eſt alvus, aut ſaltem mucoſam fundit inteſtinorum pituitam: dein ſubpingues fiunt dejectiones ſanguine etiam plus vel minùs permixtæ: poſt hæc ſtrigmenta & veluti interiores tunicæ inteſtinorum prodeunt excrementis cruentis ac purulentis diverſimodè coloratis mixtæ. Sæpiùs adſunt febris acuta, abdominis tenſio,

intestinorum ac mesenterii inflammatio. Hujus morbi sedes plerumque intestini pars ea quæ Colon vocatur. Omnis Dysenteria gravis ac difficilis. Citò tollit ægrum, vel ex acuto morborum genere dùm chronicus fit, eum discruciando pariter conficit. Utrovis modo partes affectæ gangrenâ tandem sphaceloque putrescunt. Dùm epidemicè sævit in castra, exercitus etiam integros funditùs delet.

I V.

CAUSA Dysenteriam continens & conjuncta humor acris à depravatâ chylosi ortum ducens, per vasa unà cum sanguine ad glandulas intestinorum delatus, ibiquè secretus; qui quidem mucosior factus & acrior, erodendo venarum oscula aperit & vellicando dolores aliaque symptomata causatur. Hæc verò mitiora evadunt anodynis medicaminibus summoperè demulcentibus, & sanationis spem eorum usus ostendit. Ideò victus ex jusculis farinosis, potus leniens edulcorandis acoribus, diluens emolliendis partibus ultrà tonum tensis, conducunt. Ideò emulsiones, clysmata blandissima, aliaque id genus conferunt. Ideò venæ sectio egregium Anodynum in usum venit, & torminibus cæterisque symptomatis sedandis maximas habet vires. Sanguinis missio copiam humorum arteriosorum & venosorum minuendo resistentiam vasorum reddit minorem: hinc vasis nimiùm distentis contractionis exercitium reddit, & indè secretiones ac excretiones juxta naturæ normam promovet. Laudanum in hoc etiam morbo laudatut eo quod dolores obtundit (licet non sublatâ causâ) Sensorio communi per vim narcoticam obtuso; nam interìm nihilominùs nonnulli removentur effectus ex doloris & acrimoniæ sensu oriundi.

V.

IPECACUANHA brasiliensibus, radix dysenteriæ sanandæ dicata, in quo morbo specificum perhibetur, vomitum ciet, solida irritat, sanguinis motum & per inferiora

humorem dysenteriæ fomitem educit. Ideò cautio habenda & paregorica præscribuntur. Prætereà ubì febris aut inflammatio, tensio abdominis, vel dolor immanis adest; aut etiam quandò dejectiones mucosæ ficcioris sunt consistentiæ, vel porraceæ, virides, æruginosæ, ægrotantes in summo versantur discrimine; & hæc symptomata multò vehementiora usu Ipecacuanhæ evadunt, nec remissiora fiunt nisi Anodynis. Verbo dicam in Dysenteriâ anonyda medicamina tutamina sunt; undè rectè concludes.

Ergò Dysentericis Anodyna.

DOMINI DOCTORES DISPUTATURI.

M. Joannes-Baptista-Josephus THÉRY.

M. Joannes-Jacobus LE ROUX DES TILLETS, *utriusque Pharmaciæ Professor.*

M. Joannes MAC-MAHON, *antiquus Exercituum Regis & Nosocomiorum Militarium Medicus, Regiæ Scholæ Militaris Medicus ordinarius.*

M. Joannes-Franciscus MARINIER.

M. Augustus ROUSSEL DE VAUZESME.

M. Franciscus THIÉRY, *Eques, Regis è salubri Consilio, Regii Medicorum Collegii Nanceii Socius Honorarius, Regiæque ejusdem Civitatis Scientiarum & Humaniorum Litterarum Academiæ, necnon Biterrensis, ac Matritensis.*

M. Ludovicus-Carolus HALLOT.

*M. Joannes-Baptista-*JEANNET DES LONGROIS.

M. Anna-Claudius DORIGNY.

Proponebat Parisiis JOANNES-NICOLAUS CORVISART-DESMARETS, Remensis, Saluberrimæ Facultatis Medicinæ Parisiensis Baccalaureus, A. R. S. H. 1781. AB HORA OCTAVA AD MERIDIEM.

Typis QUILLAU, Universit. & Facultatis Medicinæ Typographi 1781.

